

PROPOSITIONS #8:

I Wanna Be Adored

(the Non-Fascist Remix)

De afsluiting van het postacademische BAK 2018/2019
Fellowship-programma met performances, muziek,
installaties, *hosted space*, dansen, hapjes en feestvieren

PROGRAMMA / NEDERLANDS
22 juni 2019

Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)

De afsluiting van het
postacademische BAK 2018/2019
Fellowship-programma
met performances, muziek,
installaties, *hosted space*,
dansen, hapjes en feestvieren

De BAK 2018/2019 Fellows:

Jessica de Abreu,
Haseeb Ahmed,
Katayoun Arian,
Yasmine Eid-Sabbagh,
Jeanne van Heeswijk,
Patricia Kaersenhout,
Charl Landvreugd,
Lukáš Likavčan,
Thiago de Paula Souza
en Mick Wilson

22 juni 2019 19–00 uur

BAK, basis voor actuele kunst
Pauwstraat 13a, 3512 TG Utrecht
+31 (0)30 2316125
info@bakonline.org
bakonline.org

Met trots presenteert BAK, basis voor actuele kunst, Utrecht *Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)*, een avondprogramma gevuld met performance, muziek, installatie, *hosted space*, dansen, hapjes en feesten met de BAK 2018/2019 Fellows. Het programma is de afsluiting van het postacademische BAK 2018/2019 Fellowship-programma, waarin de Fellows individueel en collectief hun onderzoek hebben ontwikkeld dat ingaat op urgente hedendaagse kwesties, inclusief, en aansluitend op BAK's kernonderzoek *Propositions for Non-Fascist Living*– de heroplevende onderstroom van vormen van fascisme. *Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)* vormt de samenkomst van het onderzoeks- en leertraject van de afgelopen tien maanden, en snijdt dit aan door een feestelijke ruimtelijke ervaring van een ander feest, a *party otherwise*.

Terwijl hedendaagse crises opstapelen, vraagt de maatschappij van onze lichamen en geesten om productief te blijven en tegelijkertijd onrust, geweld en trauma te verwerken. Vanwege de echte risico's van *social change*-werk en praktijken die toewerken naar bevrijding, is er behoefte aan collectieve ervaringen die kunnen omgaan met de dringende kwesties van onze tijd en tegelijkertijd vreugde, vrijgevigheid, viering, gastvrijheid en samenzijn de ruimte geven en bevorderen. *Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)* neemt een voorbeeld aan alternatieve manieren van samenkomst, hetzij door collectief organiseren, artistieke praktijk, studiegroepen of de dansvloer. Het is geïnspireerd door de nalatenschappen van de club- en nachtcultuur waarin minder traditionele plekken van kennisproductie, zoals het lichaam, het feest, de collectieve ervaring, geluidsomgevingen en dans essentieel zijn. Ruimtes die lichamelijk vieren en plezier naast gemeenschappelijke kennis en bemiddelingen centraal stellen, kunnen tastbare tools, visies, en mogelijkheden verschaffen voor het bevorderen van plezierige en kritische erkenning, ontlasting, herstel, gezelligheid, artistieke praktijk, en expressie – en zo praktijken van anders samenzijn vormgeven, *being together otherwise*. De titel van het evenement, geïnspireerd op het lied "I Wanna Be Adored" van Manchester band The Stone Roses, geeft een humoristische draai aan de soms oppervlakkige en isolerende positie van 'de kunstenaar' en 'de club', en stelt een 'non-fascistische remix' voor. Dit evenement is gebaseerd op een liefde voor (meer dan) de mensheid zonder onderscheid op basis van sociale 'types' of strikte uitsluitingszones voor categorieën mensen, terwijl het ook bewust ruimte faciliteert voor diegenen die de zwaarste lasten en het geweld van structurele onderdrukking ervaren.

BAK Fellowship

Het BAK Fellowship-programma, gestart in 2017, is een plek voor de postacademische ontwikkeling van talent en kritische praktijken die het idee van kunst als publiek domein en politieke ruimte bevorderen. BAK biedt een unieke omgeving voor leren, onderzoek en het maken van kunst, die zich ontwikkelt in samenhang met de publieksprogrammering. Per (academisch) jaar worden tien onderzoeksposities aangeboden aan in Nederland gevestigde en internationale beoefenaars werkend op het vlak van hedendaagse kunst, theorie en sociale actie. De Fellows werken aan hun eigen onderzoekstraject en komen daarnaast regelmatig bijeen bij BAK voor *Fellow Intensives* met kunstenaars, wetenschappers en andere culturele beoefenaars als gast.

Gedurende het tien maanden durende BAK Fellowship-programma in 2018/2019 hebben de tien Fellows verschillende hedendaagse onderwerpen aangepakt, erover nagedacht en ermee geëxperimenteerd, waaronder collectieve praktijken, opvattingen over geweld, koloniale nalatenschappen, modellering, belichaming, anders institutionaliseren en zorg, zowel in hun artistieke praktijk, individuele en collectieve onderzoek als met bijzondere gasten.

Entry hall

Central Space

Studio

Auditorium

19.00	19-21 uur Ontvangst, labels maken, loterij	19-20 uur DJ Jes en DJ RUR, hapjes, drankjes		
19.30				
20.00		20-20.10 uur Welkomstwoord		
20.30		20.10-21.15 uur DJ Narges Mohammadi		
21.00		21-21.15 uur Audio-interventies		20.30-21 uur Performance door Patricia Kaersenhout en Lukáš Likavčan
21.30		21.15-22.30 uur Catwalk en kostuumontwerp met BAK Fellows en Fazle Shairmahomed		
22.00			22-22.40 uur DJ discourse (Katayoun Arian)	
22.30				
23.00			22.40-00 uur DJ Sky Deep	
23.30		23.30-00 uur Finale catwalk en loterij		
00.00				

Mezzanine

Ruimte 1

Ruimte 2

Ruimte 3

Ruimte 4

19-00 uur

**Video- en
audioinstallaties,
doorlopend**

19-00 uur

**Video-installatie,
doorlopend**

19-00 uur

**Video-installatie,
doorlopend**

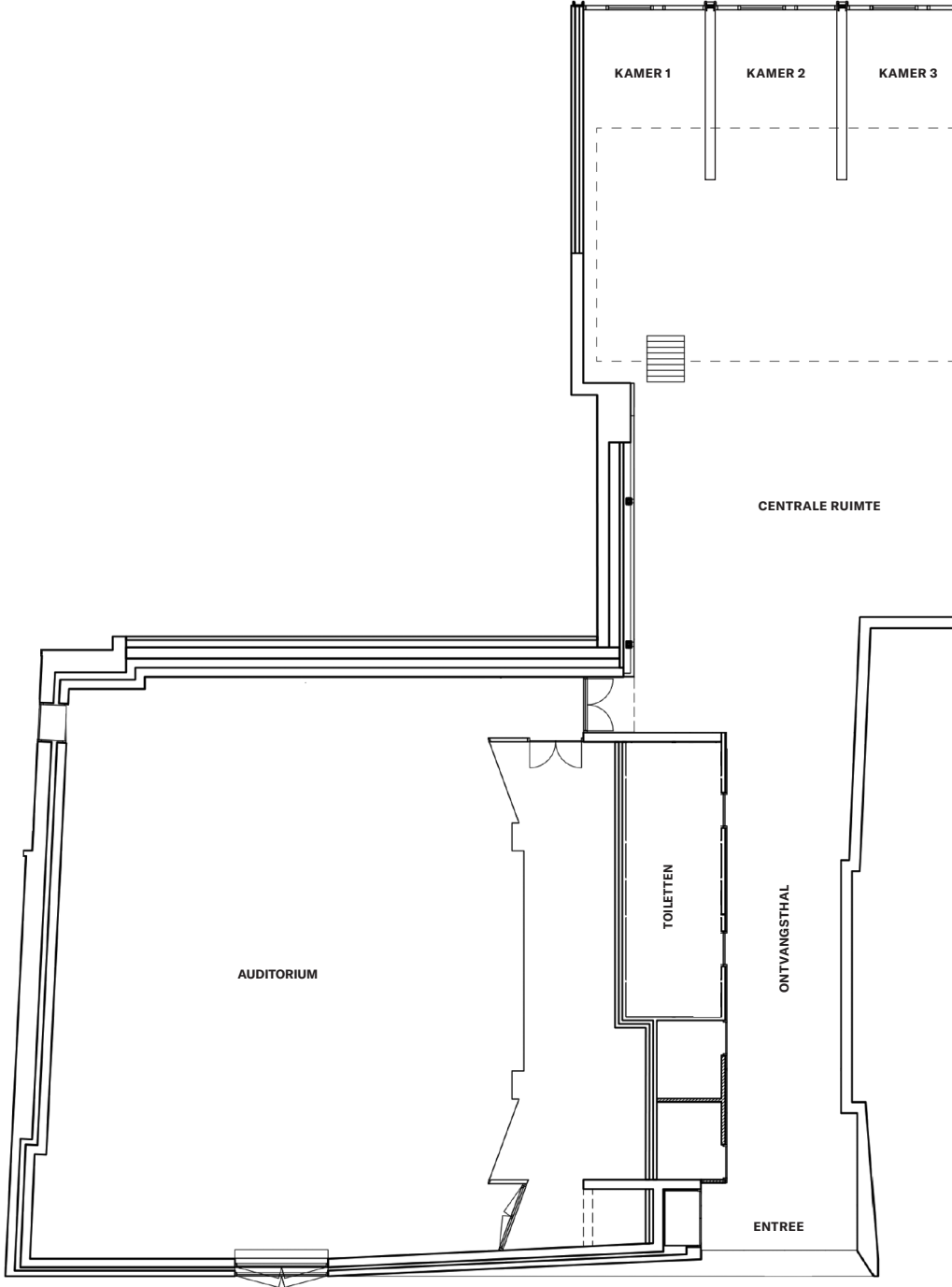
19-00 uur

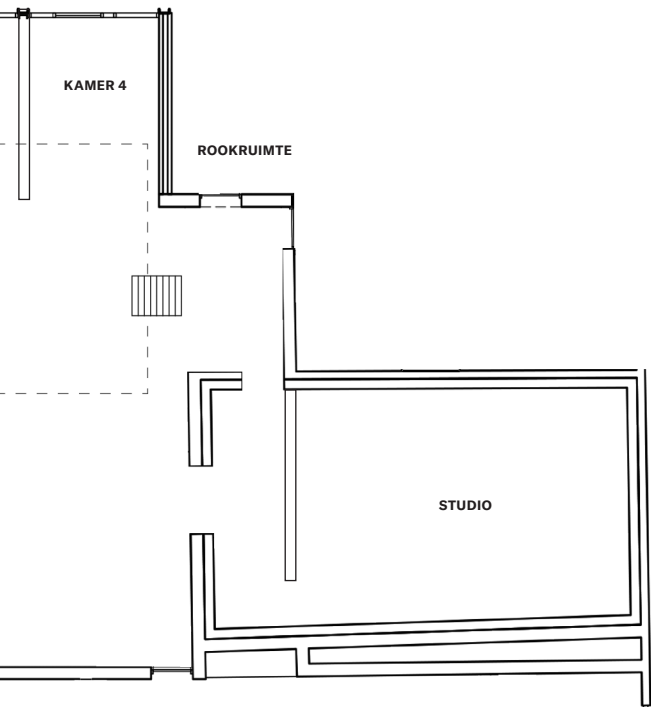
DIY-ruimte

19-00 uur

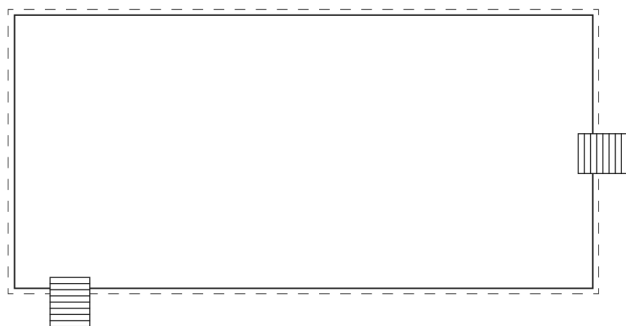
Verkleedkamer

PLATTEGROND

MEZZANINE

PROGRAMMA

Met bijdragen van de
BAK 2018/2019 Fellows

Jessica de Abreu,
Haseeb Ahmed,
Katayoun Arian,
Yasmine Eid-Sabbagh,
Jeanne van Heeswijk,
Patricia Kaersenhout,
Charl Landvreugd,
Lukáš Likavčan,
Thiago de Paula Souza,
en Mick Wilson;

en daarnaast Pelumi Adejumo,
Denise Ferreira da Silva,
Frente 3 de Fevereiro,
Laced Up Project,
Narges Mohammadi,
Charm Mone,
Arjuna Neuman,
Fazle Shairmahomed,
Sky Deep,
en Yallah Sabaya

19-00 UUR (DOORLOPENDE VERTONING)

Apoca & Futuro

CHARM MONE

2019, AUDIOBESTANDEN 20:05 MIN. EN 50:05 MIN.

Mezzanine

Apoca & Futuro bestaat uit twee audiobestanden die als versterkers van ervaring gecomponeerd zijn en zijn ontwikkeld als steun en gids om op verbeeldende wijze ideeën over apocalyps en toekomst te verkennen. De tracks zijn gemaakt door kunstenaar Charm Mone als begeleiding bij een voordrachtsperformance door kunstenaar Jota Mombaça, die in april 2019 met de Fellows is uitgevoerd.

Serpent Rain en Zumbi Somos Nós

GECEUREERD DOOR THIAGO DE PAULA SOUZA

DENISE FERREIRA DA SILVA EN ARJUNA NEUMAN, *SERPENT RAIN*, 2016, VIDEO, 30 MIN.

FRENTE 3 DE FEVEREIRO, *ZUMBI SOMOS NÓS*, 2006, 51:25 MIN.

Kamer 1 & 2

Serpent Rain is zowel een experiment in samenwerking als een film over de toekomst. Het vertrekpunt van de samenwerking tussen Denise Ferreira Da Silva en Arjuna Neuman was de ontdekking van een gezonken slavenschip en een kunstenaar die aan een filosoof vroeg: hoe slagen we erin om zonder technologie het postmenselijke te bereiken? En met de filosoof die daarop antwoordde: misschien kunnen we een film maken zonder gebruik te maken van tijd. Het resultaat is een film die

spreekt vanuit het binnenste van de snede die de verbinding vormt tussen slavernij en grondstofwinning; tussen black lives matter en de materie van het leven; tussen de toestandsverandering van elementen, de tijdloosheid en tarot. Samen stellen we de vraag: welke gedaante neemt het menselijke aan als het door de elementen uitgedrukt wordt? *Zumbi Somos Nós* combineert multidisciplinaire *açoes* (acties), artistieke interventies in de publieke ruimte en maatschappelijke kritiek van het Braziliaanse collectief Frente 3 de Fevereiro. Samen met vibrerende muzikale composities die door een aantal van de 15-leden tellende groep zijn geproduceerd, worden er vragen gesteld over rassendiscriminatie door de lokale autoriteiten waarmee jonge zwarte Brazilianen te kampen hebben.

I Wanna Be Adored (the Video Loop)

SAMENGESTELD DOOR CHARL LANDVREUGD SAMEN MET DE BAK 2018/2019 FELLOWS

2019, ONLINE VIDEO'S IN LOOPS, 30:07 MIN., MEERVOUDIGE PROJECTIES

Op verschillende plekken door het gebouw

De *I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)* video-loop is een bonte samenvoeging van online videoclips die door de BAK 2018/2019 Fellows zijn geselecteerd. De korte fragmenten, elk 1-4 minuten lang, vertellen over of hebben betrekking op aanbeden willen worden, 'wanting to be adored', en 'non-fascistisch leven'.

The Emancipatory Significance of Provincialization

GECEUREERD DOOR KATAYOUN ARIAN

2019, ONLINE VIDEO'S IN LOOP, 52:31 MIN., MONITORS

Mezzanine

Deze afspeellijst werkt als een soort van mixtape. Met oudere fragmenten van politiek filosoof Hannah Arendt en science fiction-schrijver Octavia Butler en video's over actuele opstanden bewegingen en processen van mondialisering, hint de afspeellijst naar een emancipatoire en feministische politiek waarmee zin gegeven wordt aan non-fascistische houdingen en vormen van politiek handelen. Deze videofragmenten verwijzen daarnaast naar de theorie, grappen, praktijken, muziek, geschiedenissen, etc. die tijdens de loop van het tien maanden lange Fellowship-programma geciteerd, gelezen, bekeken en overdacht werden.

19-21 UUR

Welkom/ontvangst

JEANNE VAN HEESWIJK EN DE BAK 2018/2019 FELLOWS,

YALLAH SABAYA, LACED UP PROJECT

2019, PROJECTIE, ONTVANGST, LABELS MAKEN, LOTERIJ

Ontvangsthal

Op de drempel van de ruimte zijn groeten en ontvangstboodschappen te lezen van de BAK 2018/2019 Fellows, Yallah Sabaya en het Laced Up Project (beiden afkomstig uit Utrecht). Yallah Sabaya is een speciale avond met dans en muziek speciaal voor vrouwen, samen georganiseerd met Welkom in Utrecht en De Voorkamer, Utrecht. Dit initiatief laat

boodschappen achter voor degenen die de voorgaande avond aanwezig waren bij de bijeenkomst in BAK. Dit is een van meerdere sporen die tijdens het event aan te treffen zijn. De boodschappen gaan onder andere in op het idee aanbeden te worden en op het idee van verwelkoming. Het Laced Up Project en BAK 2018/2019 Fellow Jeanne van Heeswijk verwelkomen mensen met traktaties, lootjes waarmee prijzen te winnen zijn en de mogelijkheid om een label te maken met daarop een boodschap, citaat, identiteit etc. die je tijdens het event graag wil overdragen.

19-21 UUR

Hapjes en muziek

JESSICA DE ABREU, LUKÁŠ LIKAVČAN, NARGES MOHAMMADI,

MICK WILSON EN DE BAK 2018/2019 FELLOWS, DE

VOORKAMER, WIJKKEUKEN VAN ZUID

Centrale ruimte

Terwijl je naar muziek luistert, iets kunt drinken en naar de video's kijkt, nodigen we je uit om tijdens deze avond een aantal heerlijke en voedzame hapjes te proeven. De hapjes zijn bereid door de BAK 2018/2019 Fellows, De Voorkamer, Utrecht en de Wijkkeuken van Zuid, Rotterdam. De Voorkamer opende in 2016 de deuren om een inclusieve ruimte in het leven te roepen om de talenten van statushouders en mensen die in asielzoekerscentra wonen te faciliteren en van stimulans te voorzien. In de Wijkkeuken van Zuid worden door getalenteerde thuishouks uit Rotterdam-Zuid heerlijke maaltijden bereid, die daarmee de culinaire kwaliteiten van de Afrikaanderwijk in Rotterdam vertegenwoordigen.

19-20 UUR:

DJ Jes (BAK 2018/2019 Fellow Jessica de Abreu) en DJ RUR (BAK 2018/2019 Fellow Lukáš Likavčan) maken hun debuut als DJ voor het hoogtepunt van het BAK 2018/2019 Fellowship-programma! Ze hebben hun DJ-skills ontwikkeld tijdens een DJ-workshop onder leiding van BAK 2018/2019 Fellow Katayoun Arian.

20-21 UUR:

DJ Narges Mohammadi

20.30-21.00 UUR

The Thread and the Gap

PATRICIA KAERSENHOUT EN LUKÁŠ LIKAVČAN

MET PELUMI ADEJUMO

2019, PERFORMANCE EN INSTALLATIE

Auditorium

The Thread and the Gap is een performance die de poëtische kracht van geluid, tekst, textiel en lichamen inzet voor een helende handeling die gericht is op de 'koloniale kloof', om een plek te scheppen voor een onmogelijke ontmoeting – een gebaar in de richting van een ruimte waar de onvergeeflijke misdaden van de koloniale moderniteit op een tedere manier erkend en overstegen zouden kunnen worden. De performance dient niet om die verlossing te versnellen, maar om *andere manieren* van samen zijn mogelijk te maken. De audio-track wordt gevormd door een voordracht door schrijver en dichter Pelumi Adejumo.

21-21.10 UUR

Cacophony Reading

BAK 2018/2019 FELLOWS, BAK TEAM, 2019, AUDIO-INTERVENTIE, 9:18 MIN.

Centrale ruimte

Deze audio-interventie, die eenmaal tijdens *Propositions #8: I Wanna Be Adored* afgespeeld wordt, is in april 2019 opgenomen bij BAK tijdens een workshop over visionaire fictie, activistisch schrijven en kritische praktijken, onder leiding van kunstenaar Jota Mombaça. Gezamenlijk, maar op wanordelijke wijze, lezen mensen *The Haitian Declaration of Independence 1804* voor, in de vertaling van Laurent Dubois en John Garrigou.

21.10-21.15 UUR

Water People Statement

FELLOWS JEANNE VAN HEESWIJK, CHARL LANDVREUGD, LUKÁŠ LIKAVČAN

2019, AUDIO-INTERVENTIE, 3:30 MIN.

Centrale ruimte

In april 2019 sloot Jota Mombaça zich aan bij de BAK 2018/2019 Fellows, op uitnodiging van Fellows Thiago de Paula Souza en Mick Wilson en het team van BAK. Naast de vele waardevolle kritische gesprekken, collectieve praktijken en performances die tijdens deze periode van samenzijn plaatsvonden, gaf Mombaça een workshop over visionaire fictie, activistisch schrijven en kritische praktijken. In deze workshop speculeerden de Fellows zich in groepen de toekomst in en stelden ze onafhankelijkheidsverklaringen op. Deze *Water People Statement*, die eenmaal

tijdens *Propositions #8: I Wanna Be Adored* afgespeeld wordt, is gemaakt en opgevoerd door BAK 2018/2019 Fellows Jeanne van Heeswijk, Charl Landvreugd en Lukáš Likavčan.

21.15-22.30 UUR

Catwalk en kostuumontwerp

HASEEB AHMED EN BAK 2018/2019 FELLOWS,
FAZLE SHAIRMAHOMED
CATWALK, INDUSTRIËLE VENTILATOR, SPOT,
VIDEOPROJECTIE, KOSTUUMKAMER MET DIVERSE
MATERIALEN EN KLEEDKAMERS

Centrale ruimte

In januari 2019 nodigden BAK 2018/2019 Fellows Jessica de Abreu en Patricia Kaersenhout samen met BAK de kunstenaar en activist Naomie Pieter uit om de Fellows te begeleiden bij een performance-workshop gerelateerd aan Pieters eigen praktijk en de rol van het lichaam in het activisme van Zwarte vrouwen. Deze ervaring maakte op de Fellows een blijvende indruk. Bij een onderdeel van de workshop werd de Fellows geleerd hoe je over een catwalk loopt en hoe je een soul train danst. Vreugdevolle verzetsbewegingen die de nalatenschappen van het belichaamde activisme van Zwarte vrouwen respecteren en sieren, werden tijdens deze workshop weerspiegeld en belichaamd. Voor *Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)*, brengen de Fellows de catwalk terug. Ze geven er echter een nieuwe draai aan door het toevoegen van een windmachine, die verwijst naar het onderzoek en werk van BAK 2018/2019 Fellow Haseeb Ahmed en door de catwalk te openen met degenen die deze avond

aanwezig zijn in relatie tot Pieters invloed. Daarnaast doet de catwalk denken aan BAK's catwalkproject *What Is the City but the People?* (2018). Leer onder leiding van *runway host* en kunstenaar Fazle Shairmahomed meer over de catwalk en hoe je erover loopt, en voel je vrij om een outfit te maken of te lenen om de catwalk in te *stompen*.

22-00 UUR

Dansen in de Studio

KATAYOUN ARIAN, SKY DEEP

Studio

Katayoun Arian (DJ discourse) draait van 22 tot 22.40 uur. Daarna maakt Sky Deep van 22.40 tot 00 uur haar Nederlandse debuut met haar eerste DJ-set in Nederland. Sky Deep is uitgenodigd door BAK 2018/2019 Fellow Katayoun Arian via het platform Fwd: Gher Space.

BIOGRAFIEËN BAK 2018/2019 FELLOWS

Jessica de Abreu

Jessica de Abreu is een antropoloog, curator en activist die afstudeerde aan het departement Sociale en Culturele Antropologie en Culture, Organization and Management aan de Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam. Haar gepassioneerde inzet op het gebied van de Afrikaanse diaspora leidde tot een onderzoek naar opwaartse sociale mobiliteit in New York, Amsterdam en Londen. Haar recente onderzoeksproject over organisatieantropologie focuste op sociaal ondernemerschap in Britse zwarte gemeenschappen vanuit een postkoloniaal perspectief. Ze is bestuurslid bij New Urban Collective en medeoprichter van The Black Archives, beide in Amsterdam.

Fellowship onderzoekstraject

Jessica de Abreu's onderzoekstraject focust op de manier waarop zwarte vrouwen, in het bijzonder van de organisatie Vereniging Ons Suriname (VOS), passen in de nalatenschap van activisme door zwarte vrouwen in het Caribisch gebied en Nederland. VOS is een van de oudste migrantenzelforganisaties in Nederland, en viert in 2018 haar honderdjarig jubileum. Terwijl oprichters en activisten zoals Julius Jacob Gemmel, Eddy Bruma en Otto Huiswoud bekende namen zijn, is er weinig bekend over de vrouwen binnen deze organisatie en over de manier waarop zij een antikoloniale beweging, gemeenschap en andere vormen van politiek werk hebben opgezet in Nederland. Dit onderzoek moedigt intergenerationeel werk aan om intersectionele perspectieven rondom archieven te ontwikkelen, voortkomend uit de vraag: Hoe heeft het activisme van zwarte vrouwen zich ontwikkeld bij VOS tussen 1940 en 1990, en hoe werd kunst gebruikt als middel voor onderwijs en sociale verandering?

Vooraf met het oog op discours rondom koloniale geschiedenis en diens gemarginaliseerde nalatenschap kan kunst als ruimte voor sociale verandering een stem geven aan deze verzwegen archieven en geschiedenissen. Daarnaast geeft de samenwerking tussen kunst en postkoloniale archieven meer context rondom genezing van haat, uitwissing en strijd.

Haseeb Ahmed

Haseeb Ahmed is een kunstenaar en educator die werkt vanuit een op onderzoek gebaseerde kunstpraktijk. Hij maakt objecten, locatie-specifieke installaties, produceert films en schrijft voor verschillende publicaties. Ahmed werkt vaak gezamenlijk en integreert methodologieën uit de exacte wetenschappen in zijn kunstproductie. Recent werkte hij samen met het Von Karman Instituut voor Vloeistofdynamica, Brussel, aan de creatie van *Wind Egg Trilogy*, dat kunst, aeronautica, mythe en technologie vermengt om nieuwe narratieven voor het heden te creëren, en aan een solotentoonstelling in het Museum voor Hedendaagse Kunst, Antwerpen, 2018. Zijn werk is tentoongesteld in: Museum of Contemporary Art Chicago, Chicago; Göteborg International Biennial for Contemporary Art, Göteborg; Museum Bären-gasse Zurich, Zurich; en Symposium Alanica in Vladikavkaz, Vladikavkaz. Hij wordt vertegenwoordigd door Harlan Levey Projects in Brussel. Ahmed geeft les aan de Hogeschool voor de Kunsten Zürich en heeft aan verschillende universiteiten cursussen en workshops verzorgd.

Fellowship onderzoekstraject

How's the Weather Underground? (Hoe is het weer ondergronds?) is een vraag die ideologische, historische en ecologische zorgen met elkaar verweeft. Deze vraag kan ook anders geformuleerd worden: Welke modellen en gedachtepatronen stellen ons in staat om in dezelfde taal over menselijke politieke activiteit en natuurlijke fenomenen te spreken, en wat zijn daarvan de implicaties? En hoe worden daarnaast de metaforische vermogens van wetenschappelijk onderzoek gebruikt voor politieke uitwerking, en door wie?

Mensen ervaren schommelingen op de aandelenmarkt als schommelingen in temperatuur of vochtigheid, en lezen erover in dezelfde nieuwsmedia. De relatief recente intrede in het geologische tijdperk Antropoceen is gebaseerd op de onlosmakelijke verbondenheid van menselijke activiteit en wereldwijd klimaat, dus hoe kunnen we vormen van vervreemding in kapitalisme aanpakken via deze sociale en inmiddels letterlijke relatie met het weer? Haseeb Ahmed stelt gedachtepatronen voor die zowel wetenschappelijke als politieke modellen zijn, en verwerkt ze in kunstwerken. Ahmed focust in het bijzonder op veranderlijkheid en een visueel en historisch onderzoek van tijdsbesef als spiraal. Denk aan een orkaan met wolken die draaien rondom het lagedrukgebied, het 'oog van de storm' – het centrum is altijd leeg en krijgt slechts vorm door de onstuimigheid waardoor het is omgeven.

Katayoun Arian

Katayoun Arian is een onderzoeker, curator, DJ en schrijver met een achtergrond in Kunstgeschiedenis (Universiteit Leiden) en een masterdiploma in Organisatiewetenschappen (Vrije Universiteit, Amsterdam). Haar projecten variëren van tentoonstellingen, discursieve evenementen en screenings tot leeskringen en andere vormen van interdisciplinair en gezamenlijk werk inclusief muziekgerelateerde events. Curatoriële projecten omvatten het platform Fwd: Gher Space, Amsterdam, 2017–doorlopend, *Grada Kilomba: Illusions*, Witte de With Center for Contemporary Art, Rotterdam, 2017; *I Speak in Tongues*, 37PK, Haarlem, 2017; en *Voices Outside the Echo Chamber: Questioning Myths, Facts and Framings of Migration*, 2016 en *The End of This Story (And the Beginning of All Others)*, 2015, beide Framer Framed, Amsterdam, 2015.

Fellowship onderzoekstraject

Als onderdeel van een reeks bijeenkomsten georganiseerd door Katayoun Arian beoogt *Conversations Circle: Decolonizing Globalized Dutch Contemporary Art Institutions* om gezamenlijk van gedachten te wisselen over het groeiende discours rondom het deracialiseren en dekoloniseren van hedendaagse kunstinstellingen en culturele praktijken. Tijdens deze ‘kringen’ bespreken deelnemers en gastsprekers gezamenlijk de manier waarop actuele vormen van institutioneel engagement met dekoloniale curatoriële modellen, artistieke vormen en kennisvormen mogelijk de institutionele gang van zaken verhullen en daarmee daadwerkelijke hervorming in de weg staan. Instellingen dwingen over het algemeen orde, controle, en standaardisering af en bevorderen een algemene cultuur van weerstand tegenover kritiek en afwijkende meningen. Wat zijn de ethische overwegingen om kunstinstellingen te dekoloniseren? Wat gebeurt er wanneer sociale bewegingen, kunstenaars, theoretici en curatoren met een niet-Westerse achtergrond worden uitgenodigd bij geïnstitutionaliseerde platformen om hun ideeën en werk te presenteren? Op welke manier valt hun praktijk samen met (of ontkent deze) een herbeschouwing van organisatorische functies en vormen? Wat zijn de gevolgen van een wereldwijde neoliberale economie voor het organiseren in de Nederlandse kunst- en cultuursector?

De *Conversation Circle* vormt tevens een ruimte voor het koesteren van extra-institutionele banden, solidariteit, en organisatievormen die noodzakelijk zijn om als kunstenaars, theoretici en curatoren culturele instellingen en praktijken te hervormen. *De Conversation Circle* streeft ernaar een collectieve ruimte te creëren voor leren en luisteren.

Yasmine Eid-Sabbagh

Kunstenaar Yasmine Eid-Sabbagh studeerde geschiedenis, fotografie en visuele antropologie in Parijs. In 2018 behaalde ze haar PhD aan het Instituut voor Kunsttheorie en Culturele Studies aan de Academie voor Schone Kunsten, Wenen. Van 2006 tot 2011 leefde ze in Burj Shamali, een Palestijns vluchtelingenkamp in de buurt van Tyre, waar fotografisch onderzoek uitvoerde, inclusief een gespreksproject met jonge Palestijnen en archiefwerk met persoonlijke- en studiofoto's. Sinds 2018 is Eid-Sabbagh onderdeel van de Arab Image Foundation. Ze ontving de Arles Discovery Award, 2013, en de 8e Vevey International Photography Award, 2011, voor haar samenwerking met Rozenn Quéré getiteld *Vies possibles et imaginaires* (Mogelijke en denkbeeldige levens).

Fellowship onderzoekstraject

Frictional Conversations: Negotiating Collective Agency vormt een concretisering van Yasmine Eid-Sabbagh's langlopende onderzoekspraktijk in het Burj Shamali kamp, Tyre. Dit experimentele onderzoekstraject bouwt voort op een verlengd verblijf in Burj Shamali, een Palestijns vluchtelingenkamp ten zuidoosten van Tyre, in zuidelijk Libanon, waar Eid-Sabbagh verbleef (2006–2011) en werkt sinds 2001. Gedurende deze periode ontwikkelde en verzamelde ze – meestal in samenwerking met kampbewoners – een uitgebreide digitale collectie van persoonlijke foto's, studiofoto's, video's en audio-opnames. Dit lange werkproces en de digitale collectie die eruit is voortgekomen besteden aandacht aan de omstandigheden en effecten van wereldwijde migratie en vluchtelingenpolitiek, en beogen politieke vragen representatief en machtsverhoudingen zichtbaar/duidelijk te maken.

In dit onderzoek werkt Eid-Sabbagh aan een collectieve belichaming van de digitale collectie van Burj Shamali, door het creëren van verschillende vormen van interventies die experimenteren met de manier waarop de digitale collectie en haar politieke implicaties aan het grote publiek gepresenteerd kunnen worden zonder te worden uitgeput.

Jeanne van Heeswijk

Jeanne van Heeswijk is een kunstenaar die het ontstaan van dynamische en gediversifieerde publieke ruimtes mogelijk maakt om zo "het lokale te radicaliseren". Haar grootschalige, in gemeenschappen ingebedde projecten bevragen de autonomie van kunst middels een combinatie van performatieve acties, discussies, en andere vormen van organiseren en pedagogiek, om zo gemeenschappen te helpen hun toekomst in eigen hand te nemen. Haar werk is opgenomen in talloze boeken en publicaties wereldwijd, en was onderdeel van internationaal vermaarde biënnales zoals Liverpool, Shanghai en Venetië. Ze was de 2014–2015 Keith Haring Fellow in Art and Activism aan Bard College, Annandale-On-Hudson, NY; ontving de Curry Stone Prize for Social Design Pioneers, 2012; en de Leonore Annenberg Prize for Art and Social Change, 2011.

Fellowship onderzoekstraject

Het onderzoek van Jeanne van Heeswijk, *Training for the “Not Yet”* (Training voor het ‘Nog Niet’), ontwikkelt een curriculum van gemeenschapslessen door theoretische kaders, performatieve workshops, het creëren van ‘learning objects’ (‘leerobjecten’) en het ontwikkelen van proeflocaties waar trainingen voor het ‘not yet’ (‘nog niet’) kunnen worden gegeven.

Hoe kunnen we de plekken waar we leven gezamenlijk vormgeven en deelnemen aan diepgaande culturele uitwisselingen tussen verschillende gemeenschappen? Hoe kunnen we designprocessen, regulering en beleidsvorming beïnvloeden en verantwoordelijkheid nemen? Dit zijn politieke vragen die betrekking hebben op de manier waarop mensen leven in de stad. Hoe kun je iets bouwen naar wens en tegelijkertijd het individu overstijgen en gemeenschappelijke behoeften verwezenlijken? Om dit te doen zijn open, tegenstrijdige, en radicaal inclusieve processen nodig, leren op basis van meerdere methodologieën die de verschillende manieren waarop gemeenschappen daden van verzet uitvoeren versterken en verbinden, en die alternatieve manieren van deelname en onderhandeling creëren als antwoord op de politieke, sociale, economische en emotionele voorwaarden van de stad. Door het samenvoegen van gezamenlijke oefeningen is het mogelijk om de basis te leggen voor een voorbereidend trainingsprogramma om op een nieuwe manier tot elkaar in relatie te treden, om verantwoordelijk te worden voor zorg, en om deel te nemen aan verschillende vormen van solidariteit.

Het Fellowship onderzoekstraject van Van Heeswijk leidt naar *Trainings for the Not-Yet*, een tentoonstelling als een serie van trainingen voor een toekomst van een andere manier van samenzijn, *being together otherwise*. Dit project wordt georganiseerd bij BAK van 14 september 2019 tot en met 5 januari 2020.

Patricia Kaersenhout

Geboren in Nederland maar afstammend van Surinaamse ouders, ontwikkelde beeldend kunstenaar, activist en *womanist* Patricia Kaersenhout een artistieke ontdekkingsreis waarin ze haar Surinaamse achtergrond in relatie tot haar opvoeding in een West-Europese cultuur onderzoekt. Haar werk roept vragen op over de bewegingen van de Afrikaanse diaspora in relatie tot feminisme, seksualiteit, racisme, en de slavernijgeschiedenis. Ze beschouwt haar kunstpraktijk als een sociale praktijk. Met haar projecten bekrachtigt ze (jonge) gekleurde mannen en vrouwen en steunt ze vrouwelijke ongedocumenteerde vluchtelingen zonder papieren. Ze is een vaste docent aan de Decolonial Summer School, Middelburg; Black Europe Summer School, Amsterdam; en aan B.E.B.O.P (Black Europe Body Politics). Recent rondde Kaersenhout een gemeenschapsproject af met AGA LAB, GildeLab, BYBROWN en WOW Amsterdam, allemaal gevestigd in Amsterdam, getiteld *Guess Who’s Coming To Dinner Too?*, 2018, een verwijzing naar Judy Chicago’s *The Dinner Party*, alleen ditmaal een eerbetoon aan zwarte en gekleurde vrouwen die door de West-Europese

geschiedenis zijn uitgewist en vergeten. Door vergeten geschiedenissen te onthullen probeert ze waardigheid te herstellen. Ze heeft onder andere deelgenomen aan: Manifesta 12, Palermo, 2018; Prospects 4, de New Orleans Biennial, New Orleans, 2017. Haar werk wordt vertegenwoordigd door galerie Wilfried Lentz in Rotterdam.

Fellowship onderzoekstraject

Het onderzoek van Patricia Kaersenhout richt zich op vrouwen tijdens het eerste Internationale Congres van Zwarte Schrijvers en Kunstenaars in 1956 in Parijs, de rol van vrouwen in de Négritude-beweging in het algemeen, het historische gebruik van het lichaam in protesten door zwarte vrouwen, en hedendaags activisme van jonge zwarte vrouwen. Sleutel tot dit onderzoek is de band van solidariteit tussen zwarte vrouwen, ondanks dat ze in de geschiedenis uitgewist en genegeerd werden, en het kijken naar overeenkomsten en verbindingen met de hedendaagse jongere generatie van zwarte vrouwelijke activisten. Met dit in gedachten stelt Kaersenhout de vraag: In hoeverre kunnen mensen nog steeds geïnspireerd raken door, of nieuwe bronnen van inspiratie vinden in de ideeën en het gedachtegoed van Négritude? En verder, hoe kan de esthetiek van zwarte vrouwen bijdragen aan het ontmantelen van dominante masculiene zienswijzen zonder haar authenticiteit te verliezen? En welke ogenschijnlijk onschuldige daden kunnen sleutelbegrippen van geweld en epistemische ongehoorzaamheid overbrengen? Dit onderzoek gaat in op verschillende strategieën, spreekt met jonge activisten, en eist het intellectueel eigendom van zwarte vrouwen terug.

Charl Landvreugd

Charl Landvreugd is een kunstenaar, schrijver, onderzoeker en curator die werkt aan het in kaart brengen van een continentaal Europees artistiek milieu dat voortkomt uit migratie-esthetiek. Hij heeft recent zijn PhD aan het Royal College of Art in Londen afgerond. In zijn dissertatie kijkt hij naar Nederlands Afro-burgerschap en saamhorigheid en de manier waarop dit tot uiting komt in hedendaagse kunst. Landvreugd behaalde een masterdiploma in Moderne Kunst/Critical Theory aan Columbia University, New York en een bachelordiploma in Fine Art/History of Art (joint hons.) aan Goldsmith College, Londen. Zijn sculpturen, fotografisch werk en videowerk zijn tentoongesteld in onder andere de Verenigde Staten, Suriname, Nederland en Senegal. Landvreugd's teksten verschenen in tijdschriften zoals *Small Axe*, *ARC Magazine* en *Open Arts Journal*. Na de wereld te hebben rondgereisd woont hij nu in Rotterdam, de stad waar hij opgroeide en die zijn verbeelding blijft voeden.

Fellowship onderzoekstraject

(Culturele) Hybriditeit is een gegeven. Vanuit dit vertrekpunt is Charl Landvreugd geïnteresseerd in het onderzoeken en zichtbaar maken van hoe een hedendaagse en toekomstige continentale Europese subjectiviteit eruit kan zien en hoe 'het erbij horen'

is vormgegeven. Om die reden heeft Landvreugd in zijn recente werk en onderzoek, met inbegrip van een PhD, specifiek gekeken naar Nederlandse kunstenaars van Afrikaanse afkomst, omdat het label van huidskleur niet kan worden ontkend. Deze kunstenaars hebben overlevingsstrategieën in de kunstwereld ontwikkeld, waaronder de paradox van het performen van zwarteheid terwijl ze daar niet op beoordeeld willen worden. Een nadere blik hierop laat zien dat dit effectief geldt voor veel kunstenaars (inclusief blanke, heteroseksuele, cis-gender mannen). De grote curatoriale vraag is hoe (kunstenaars met) een migrantenachtergrond centraal te stellen als bijdragend aan de toekomstige ontwikkeling van de Nederlandse/Europese maatschappij en (visuele) cultuur, in plaats van als een probleem dat moet worden opgelost (door nationalisme).

De belangrijkste focus van dit onderzoekstraject is het onderzoeken van en experimenteren met mogelijkheden die het huidige institutionele veld uitdagen, het opstellen van een plan om deze mogelijkheden in de praktijk te brengen, en vorm te geven aan de toekomst van deze praktijk gericht op de toekomst van continentale Europese subjectiviteiten.

Lukáš Likavčan

Lukáš Likavčan is onderzoeker en theoreticus. Van origine opgeleid als filosoof gaat hij in op onderwerpen als filosofie van technologie, politieke ecologie en mediatheorie. Zich bewegend tussen de academische praktijk en een breed gebied tussen kunst en design, focust hij op infrastructurele voorwaarden van subjectiviteit, abstractie en verbeelding. Likavčan studeerde filosofie en Environmental Humanities aan Masaryk University, Brno, en Sociologie aan Boğaziçi University, Istanbul. Als onderzoeker was hij gevestigd aan de Weense University of Economics and Business, Wenen, de Polytechnische Universiteit Hong Kong, Hong Kong, en Strelka Instituut voor Media, Architectuur en Design, Moskou. Hij was tevens betrokken bij verschillende kunst- en designsamenwerkingen, zoals de *agent-based simulatie alt'ai*, <http://altai.id>, en is lid van het Collective for Ending Human Overspecialization.

Fellowship onderzoekstraject

Het project *A Color of the Abstract* is gesitueerd in een breder onderzoeksgebied over abstractiesystemen, en vormt een onderzoek naar de infrastructuren die abstractiesystemen in sociaaleconomische geschiedenis mogelijk maken. De filosofische grondgedachte van dit project ligt in fundamentele grondstellingen over het essentieel maatschappelijke karakter van subjectiviteit en rede. In navolging van filosoof Karl Marx is het mogelijk om historische, ruimtelijke en materiële beperkingen van subjectiviteit te identificeren. Materiële inbedding van rationele processen verandert abstractie in een politiek probleem, omdat de technologieën van abstractie de materiële realiteit vormgeven en als zodanig het bereik van mogelijke politieke interventies beïnvloeden.

Aangezien de fossiele brandstofindustrie in het Antropoceen een van de meest duidelijke aanstichters van de ecologische crisis is, is het achterhalen van de oorsprong van dit lange proces van abstractie cruciaal om te kunnen begrijpen hoe we ruimte kunnen maken voor transitie naar post-kapitalistische toekomst(en). Dit onderzoek bekijkt de technologie van abstractie van fossiele brandstoffen via het verhaal van synthetische verftechnieken. Nieuwe kleuren zijn uitgevonden, die voorheen niet in de natuur voorkwamen. In de vorm van chemisch afval dat gepaard gaat met productie van chemische stoffen heeft de mens ook rivieren in de tinten rood, groen en blauw gekleurd. De synthetische verftechnieken vormen overkoepelende metaforen van kapitalistische abstractie die mogelijk gemaakt wordt door fossiele brandstoffen.

Thiago de Paula Souza

Curator en educator Thiago de Paula Souza maakte deel uit van het curatoriale team van de 10e Biënnale van Berlijn, getiteld *We Don't Need Another Hero*, 2018. Hij heeft een masteropleiding Kunstgeschiedenis gevolgd aan de universiteit van Campinas, UNICAMP, Campinas, werkte als docent bij Museu Afro Brasil, São Paulo (2014–2016), en co-cureerde de tentoonstelling *Living On – In Other Words on Living?*, Academie van Schone Kunsten, Wenen, Wenen, 2016. Bij de 32e Biënnale van São Paulo sloot de Paula Souza zich aan bij het Accra Study Days team, en was hij tevens onderdeel van Biënnales' *Oficina de Imagem Política* (politieke verbeelding-workshop). Hij heeft samengewerkt met *lancheonette.org*, een door kunstenaars geleid cultureel platform gericht op dagelijks leven en progressieve acties in hedendaagse steden met São Paulo als referentiepunt, en co-creëerde *We Cannot Build What We Cannot First Imagine*, een visionair platform dat werk en perspectieven van geracialiseerde kunstenaars en denkers samenbrengt. De Paula Souza is geïnteresseerd in de manier waarop bepaalde gemeenschappen deelnemen aan de deconstructie van hegemonische lezingen van geschiedenissen.

Fellowship onderzoekstraject

Het beeld van Brazilië in de macropolitieke sfeer is geassocieerd met utopische voorstellingen die geïmpliceerd worden in noties van vooruitgang, geopolitieke stabilisatie, economische groei en sociale welvaart. Geconfronteerd met structurele ongelijkheden, geïnstitutionaliseerde genocide, politiegeweld, verwoesting van het milieu, ineenstorting in de micro- en macropolitieke sfeer, de retoriek van de gegeneraliseerde crisis van wereldwijd kapitalisme, en andere conflicten, lijkt het erop dat alle beloften van deze utopische verhalen over Brazilië hebben gefaald of geslaagd zijn in het afschermen van het hier en nu: de conflicten en spanningen die onlosmakelijk verbonden zijn met de recente geschiedenis van het land als postkoloniaal natie-project.

Het onderzoek van Thiago de Paula Souza stelt de volgende vraag: kunnen deze spanningen worden beschouwd als tekens van het einde van een recente utopie, of luidt het slechts de eeuwige dystopische cyclus in die de Braziliaanse geschiedenis domineert? Hoe hebben

deze veranderingen, deze discontinuïteiten, vergezeld door deze herhalingen de manier waarop we de realiteit of de samenleving waarnemen beïnvloed? Waren mensen nieuwe mogelijke toekomsten aan het voortbrengen of worden we nog steeds achtervolgd door utopisch rollenspel uit het verleden? Welke experimenten uit het verleden hebben nog steeds relevantie of creatieve kracht vandaag de dag? Is de droom weer voorbij? Dit onderzoek poogt ruimtes voor kritisch denken en gezamenlijke actie te activeren, door wat geesten uit het verleden op te graven, te dromen, en nieuwe verhalen te construeren voor nu en toen.

Mick Wilson

Professor Mick Wilson is een kunstenaar, educator en onderzoeker. Hij was hoofd van de Valand Academy, Universiteit van Göteborg, Göteborg (2012–2018); co-hoofdredacteur van PARSE Journal (2015–2017); en decaan aan de Graduate School of Creative Arts & Media, Dublin (2008–2012). Hij is bezoekend faculteitslid bij Bard CCS, Annandale-on-Hudson, NY (2013–heden) en in Curatorial Practice aan de School of Visual Arts, New York (2014–heden). Publicaties waar hij aan meewerkte omvatten: *How Institutions Think* (2017) en *The Curatorial Conundrum* (2016) beide MIT en met Paul O'Neill en Lucy Steeds; *Curating Research* (2014) en *Curating and the Educational Turn* (2010) beide Open Editions met Paul O'Neill; en *SHARE Handbook for Artistic Research Education* (2013), *ELIA* met Schelte van Ruiten. Nog te verschijnen publicaties omvatten onder andere: *Public Enquiries: PARK LEK and the Scandinavian Social Turn*, Black Dog Press; en *Curating After the Global*, MIT.

Fellowship onderzoekstraject

Een van de basale tirannieën van koloniale moderniteit is de oplegging van een model van zelf-bezit of zelf-eigenaarschap als de fundamentele voorwaarde voor politieke persoonlijkheid. En daarmee het hele ontvouwende drama van privébezit als een paradigma van sociaal zijn en sociale relaties. Deze oplegging van regimes van geprivatiseerd sociaal zijn is een koloniale veroveringsstrategie en -techniek die de onteigening van traditioneel gemeenschappelijke gronden mogelijk maakt, zowel in de Europese thuislanden van de kolonisator als in de moordgebieden van de koloniën. Binnen het régime van privébezit worden de doden radicaal uitgesloten, in de zin dat zij geen aandeel of aanspraak op de aarde hebben; ze hebben niet langer de capaciteit om zichzelf te bezitten, zijn verstoten uit de betoverde cirkel van persoonlijkheid en verworden tot louter lichamen zonder zelfbezit. Mick Wilson stelt in zijn onderzoek voor dat het rechthebbende, bezitterige individu geen bruikbare structuur van verzet is, en dat het onderzoeken van de dodenkwestie een andere manier van denken en leven dan fascisme mogelijk kan maken (zonder terug te trekken naar liberalisme).

BIOGRAFIEËN OVERIGE DEELNEMERS

Pelumi Adejumo

Pelumi Adejumo is schrijver, dichter, performer en student bij ArtEZ hogeschool voor de kunsten, Arnhem, Enschede, Zwolle.

Denise Ferreira da Silva

Denise Ferreira da Silva is een kunstenaar en theoreticus. Ze is Professor en Directeur van het Institute for Gender, Race, Sexuality, and Social Justice bij de University of British Columbia, Vancouver. Ze heeft onder andere de monografie *Toward a Global Idea of Race* (2007) en het geredigeerde boek *Law, Race, and the Postcolonial – A Handbook* (2015) gepubliceerd. Haar artistieke werk omvat samenwerkingen zoals de films *Serpent Rain* (met Arjuna Neuman, 2016) en *From Left to Right* (met Wendelien van Oldenborgh, 2014), evenals evenementen en teksten die onderdeel zijn van her Poethical Readings-praktijk (met Valentina Desideri). Ferreira da Silva woont en werkt in Vancouver.

Frente 3 de Fevereiro

Frente 3 de Fevereiro is een collectief dat in 2004 opgericht is nadat Flavio Sant'Ana, een jonge zwarte student, door de politie van São Paulo vermoord werd. De groep, die zijn thuisbasis in São Paulo heeft, bestaat uit 21 leden die actief zijn in de kunsten, het academische leven en op andere vlakken. Ze gebruiken onderzoek en vormen van directe actie om aandacht te vestigen op verschillende raciale kwesties,

spanningen en verhalen in Brazilië en elders ter wereld. Hun transdisciplinaire aanpak is vooral gericht op vormen van stedelijke interventie, muziek en documentaire media.

Laced Up Project

Het Laced Up Project is een instituut, een boetiek van ontwerper Sarah Mobley en een project van community-building. Ze organiseren workshops rond alternatieve seksualiteit en instemming, evenementen en meet-ups. De boetiek is bedoeld voor iedereen die interesse heeft in sexy en alternatieve kleding.

Narges Mohammadi

Tijdens het doorpluizen van de cd-verzameling van haar moeder stuitte Narges Mohammadi toevallig op een schat van een paar uur aan hedendaagse Afghaanse europop en Bollywood-mashups. Deze invloed combineert ze met dancehall booty bounce-muziek, en ze viert tegelijkertijd haar roots met dansmuziek uit het Midden-Oosten.

Charm Mone

Charm Mone (ook bekend als Negroma) geeft een demonstratie van haar performances als hybride mixen binnen de experimentele popmuziek. De kunstenaar breekt het conventionele spectrum van poëzie, liedjesschrijven en productie, alsook gender en seksualiteit, door geluid als kader te gebruiken om vertellingen te ontketenen tijdens live performances. In de loop van de afgelopen drie jaar heeft de kunstenaar in heel Europa optredens verzorgd op evenementen als Sonic Acts, Amsterdam, 2019; CTM Festival en 3hd

Festival, 2016, 2017, beiden in Berlijn; Kunstenfestivaldearts, Brussel, 2017; en scores en samenwerkingen tot stand gebracht in shows voor onder andere de Berlin Biennale, 2016 en Hebbel am Ufer, 2016–2017, beiden in Berlijn. Onlangs heeft Mone een gedeelde Europese tour met Pan Daijing afgesloten. Ze woont momenteel in Parijs en São Paulo.

Arjuna Neuman

Arjuna Neuman is een kunstenaar, filmmaker en schrijver. Hij heeft onlangs zijn werk tentoongesteld en vertoond bij Showroom Gallery, Londen; TPW Gallery, Toronto; Forum Expanded, Berlin Berlinale; Berlin Biennial 10, Berlijn; Serpentine Gallery, Londen; Qalandia Biennial, Jeruzalem; Gasworks, Londen; Or Gallery, Vancouver; en Whitechapel Gallery, Londen. Neuman woont en werkt in Berlijn.

Fazle Shairmahomed

Fazle Shairmahomed is een performance-maker, danser/performer en improvisatie-kunstenaar. Hij heeft culturele en sociale antropologie gestudeerd aan de Universiteit van Amsterdam, Amsterdam, en Midden-Oostenstudies/Arabisch aan de Universiteit Leiden, Leiden. Shairmahomed creëert rituelen van dekolonisatie, waarbij hij zijn relatie transformeert met de toeschouwers en geldende begrippen van interzintuiglijkheid betwist. Hij maakt daarbij vaak verwijzingen naar de problematiek omtrent de politisering van zijn lichaam als een Nederlandse Surinaams-Hindoestaanse en islamitische queer homoseksuele man. Deze ervaren werkelijkheid schept een urgentie die bepalend is voor zijn kunstzinnige

keuzes. Tijdens zijn studies begon hij met moderne dans en improvisatie, waardoor hij terecht kwam bij Butoh, Body Weather, hedendaagse whirling en overige danspraktijken.

Sky Deep

Nederlandse première

Sky Deep maakt tijdens *Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)* haar Nederlandse debuut. Sky Deep is veel meer dan een DJ/producer, en heeft daarnaast ervaring in het opzetten van een label, cureren, het organiseren van clubavonden en in de productie van prijswinnende films. Recentelijk heeft ze getourd als DJ/performer, lead-gitarist, vocalist en MC; een YouTube-serie geproduceerd over muziektechnologie *How I Do Dat Like That* waar ze inzicht geeft in haar productieproces, haar liefde deelt voor muziekapparatuur en dagen die in de studio doorgebracht worden; en maakte ze deel uit van de tourfilm *The Fisting Club*, gemaakt door regisseur Shu Lea Cheang. Housemuziek is voor haar de blijvende levenskracht die verbindingen aangaat met andere genres als Funk, Bass en Techno. Ze woont in Berlijn en heeft de helft van haar leven in New York en Los Angeles gewoond.

Yallah Sabaya

Yallah Sabaya (“Kom, dames! Vermaak je!” in het Arabisch) is een speciale avond voor vrouwen, een avond waar vrouwen van overal ter wereld verbonden worden door dans en muziek. Vrouwen uit alle mogelijke landen of culturen worden verwelkomd om elkaar te ontmoeten, te praten en te dansen. Deze editie van Yallah Sabaya is

georganiseerd door De Voorkamer, Utrecht en Welkom in Utrecht, en vond plaats op de avond voorafgaand aan *Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)*. Het maakt deel uit van de serie BAK, basis voor..., waarin BAK haar krachten bundelt met andere organisaties om gedeelde urgenties aan de orde te stellen en voorstellen te ontwikkelen voor andere manieren van samenzijn, '*being together otherwise*'. Deze serie vindt plaats in de context van het project *Trainings for the Not-Yet*, geïnitieerd door BAK 2018/2019 Fellow Jeanne van Heeswijk en BAK, dat van september 2019 tot januari 2020 plaatsvindt.

COLOFON

Deze programmagids is uitgebracht ter gelegenheid van *Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix)*, georganiseerd door de BAK 2018/2019 Fellows en BAK, basis voor actuele kunst, Utrecht op 22 juni 2019.

GIDS

TEKSTEN:

Maria Hlavajova, Wietske Maas en Whitney Stark op basis van input van en gesprekken met de BAK 2018/2019 Fellows en overige betrokken personen en projecten.

ENGELSTALIGE REDACTIE:

Wietske Maas en Whitney Stark

NEDERLANDSTALIGE REDACTIE:

Hidde van Greuningen en Steffie Maas

VERTALINGEN ENGELS-NEDERLANDS:

Sanne Coopmans en Thijs Vissia

COÖRDINERENDE REDACTIE:

Steffie Maas

ONTWERP:

Sean van den Steenhoven voor Leftloft, Milaan

PROPOSTIONS #8:

I WANNA BE ADORED (THE NON-FASCIST REMIX)

SAMENGESTELD DOOR:

Dit event is ontwikkeld op basis van gesprekken tussen de BAK 2018/2019 Fellows, curator van het BAK Fellowship-programma Whitney Stark en het BAK-team

GEPRODUCEERD DOOR:

Hidde van Greuningen, Ine van Leeuwen en het BAK-team

COMMUNICATIE:

Steffie Maas

INSTALLATIETEAM:

Alfredo Alejandro Navarrete Cortés, Yannis Johanides, Daniel Lodeweges, Monique Sep, Jasper Verburgh, en de BAK 2018/2019 Fellows

TECHNISCH TEAM:

Daniel Lodeweges en Jasper Verburgh

DANKWOORD

Onze bijzondere dank gaat uit naar: de BAK 2018/2019 Fellows; Jota Mombaça; Patrice Naiambana; Naomie Pieter; Stranded FM, Utrecht; Studenten Social Practice aan de Hochschule für bildende Künste Hamburg (HFBK Hamburg); De Voorkamer, Utrecht; en Wijkkeuken van Zuid, Rotterdam.

Propositions #8: I Wanna Be Adored (the Non-Fascist Remix) is het achtste programma in BAK's langdurige onderzoekstraject *Propositions for Non-Fascist Living* (2017–doorlopend), ingegeven door de heropleving van historische en hedendaagse vormen van fascisme.

BAK's hoofdpartner op het gebied van onderwijs en onderzoek is Hogeschool voor de Kunsten Utrecht.

Dit project wordt mede mogelijk gemaakt door financiële bijdragen van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de Gemeente Utrecht

GEORGANISEERD DOOR HET BAK-TEAM:

Irene Calabuch Miron, onderzoek & productie; Hidde van Greuningen, productie; Maria Hlavajova, algemeen en artistiek directeur; Yannis Johanides, stage; Sanne Karssenbergh, projectcoördinatie; Ine van Leeuwen, kantoor- en productieondersteuning; Daniel Lodeweges, gebouwbeheer; Steffie Maas, communicatie; Wietske Maas, discours en publiek programma; Niels van Mil, financiën en administratie; Jo-Anneke van der Molen, educatie; Alfredo Alejandro Navarrete Cortés, kantoorondersteuning; Eva Postema, zakelijk directeur; Jun Saturay, gebouwonderhoud en technische ondersteuning; Monique Sep, installatieteam; Whitney Stark, research en Fellowship-programma; Lisanne van Vucht, fondsenwerving en verhuur.

bakonline.org

#bakutrecht